

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18759/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, чија је законска заступница ББ из ... и ВВ, обојице из ..., које заступа Лисавета Обрадовић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа Мирјана Деретић адвокат из ..., ради промене висине издржавања по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 287/24 од 05.07.2024. године, на седници одржаној 19.09.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 287/24 од 05.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П2 29/2024 од 10.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца да им тужени плаћа месечно по 20.000,00 динара, на начин описан у том ставу изреке, почев од 01.05.2023. године па док постоје законски услови, те да се у том делу измени пресуда истог суда П2 433/10 од 20.04.2011. године. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог да се смањи његова обавеза издржавања према тужиоцима на износ од по 5.000,00 динара месечно, утврђена поменутом пресудом од 20.04.2011. године на начин описан у том ставу изреке. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 287/24 од 05.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима на име издржавања плаћа месечно по 20.000,00 динара на начин описан у том ставу изреке почев од 01.05.2023. године па док постоје законски услови, те је у том делу измењена пресуда Основног суда у Неготину – Судска јединица у Кладову П2 433/10 од 20.04.2011. године, као и да им накнади трошкове парничног поступка од

209.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нису учињене ни битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су синови туженог и ББ. Тужилац ВВ има ... година (рођен је ...), а малолетни тужилац АА има ... година (рођен је ...). Пресудом Основног суда у Неготину – Судска јединица у Кладову П2 433/10 од 20.04.2011. године тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање тужилаца плаћа по 8.000,00 динара месечно. Пошто је од доношења ове одлуке прошло више од дванаест година тужиоци су поднели тужбу за повећање обавезе туженог, а тужени противтужбу за смањење својих обавезе према тужиоцима. У време доношења одлуке чија се измена тражи малолетни АА је похађао вртић, а ВВ предшколско образовање и живели су у ... са мајком. Сада живе у ..., са мајком и њеним супругом. Деца се налазе на редовном школовању у складу са календарским узрастом и образовним системом у Малолетни АА похађа ... разред интегрисане јединствене школе, а ВВ је школској 2022/23. години стекао средњу квалификацију, а од 04.09.2023. године похађа ... разред струковне гимназије, смер Тужиоци остварују дечји додатак од по 250 евра месечно. Износ потребан за задовољавање њихових потреба на месечном нивоу износи 2.830 евра за обојицу (од тога им је за исхрану 1.800 евра, гардеробу и средстава за личну хигијену око 300 евра, спортске активности око 150 евра, за додатну литературу за школовање 30 евра, за изласке са пријатељима око 550 евра, обавезну екскурзију 550 евра, а имају и трошкове за одлазак код стоматолога и ортодонта по потреби). Деца живе са мајком у стану који она изнајмљује и плаћа закупнину од износу од 645 евра месечно као и трошкове за стан који износе 650 евра месечно. Мајка тужилаца ради на пословима ... и остварује просечну месечну зараду од око 3.000 евра месечно. Тужени живи и ради у Власник је трговинске радње за ..., у којој је и запослен. Његова нето зарада је 22.111,40 динара месечно, а радња је у више наврата током 2021. и 2022. године била у блокади. Друге приходе не остварује. Живи у породичној кући чији је сувласник са једном трећином. Поседује још једну непокретност и то парцелу на којој је изграђена викенд кућа. Власник је три аутомобила и два комбија. Његови месечни расходи су око 6.000,00 динара, а има и обавезу плаћања закупа локала и трошкова комуналних услуга за локал. Ожењен је, његова садашња супруга је запослена у ... у ..., на пословима Заједничке деце немају. Тужени има проблема са срцем (...) и лечен је током 2023. и 2024. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да су се промениле околности и на страни тужиоца и на страни туженог и да зато нема

разлога да се мења претходна пресуда о издржавању, јер без обзира што су деца старија и њихове потребе су веће тужени због свог здравственог стања не би могао додатно да се радно ангажује, а од имовине коју поседује не остварује никакве додатне приходе.

Међутим, другостепени суд је оценио да је првостепени суд из утврђених чињеница извео неправилан закључак о томе да тужени није у могућности да доприноси издржавању деце у већем износу од оног којим је обавезан претходном пресудом. Ово стога што медицинска документација само доказује да се тужилац лечи, али не и да је заиста спречен да се додатно радно ангажује. Такође првостепени суд, по мишљењу другостепеног суда, није придао значај животном стандарду туженог и његовој имовини. Другостепени суд је закључио да је тужени, имајући у виду животни стандард који је у стању себи да приушти, односно да у свом власништву има пет моторних возила од тога три путничка и два теретна возила, да нема расхода око становања, да има и другу непокретну имовину коју не издаје трећим лицима у закуп, да је активан предузетник који послује, обавезан да и својим синовима обезбеди приближан ниво животног стандарда који он живи. Стога је другостепени суд, руководећи се најбољим интересом деце, обавезао туженог да на име доприноса за издржавање деце плаћа месечно 40.000,00 динара односно по 20.000,00 динара за свако дете. Самим тим је неоснован противтужбени захтев туженог за смањење његове обавезе да издржава синове.

По налажењу Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртом ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Одредбом члана 162. став 3. Породичног закона, прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

У конкретном случају, правилан је закључак другостепеног суда, имајући у виду све околности које су утврђене као и критеријуме за процену потреба тужилаца и могућности туженог, да је тужени у могућности да плаћа за издржавање синова по 20.000,00 динара месечно. Побийана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, при том је вођено рачуна и о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. наведеног закона и стандарду родитеља, па је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани. Поред осталог, ревизијским наводима се указује на смањену могућност туженог да остварује зараду због здравствених

проблема. Међутим, обавеза туженог да доприноси издржавању своје деце подразумева његово ангажовање на начин на који може, с обзиром на поседовање имовине и одсуство обавеза издржавања према другим лицима, па такви наводи нису основани.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у ставу првом изреци.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић